

Aleg 592

Aleg 592

Wniosek.

Od lat 10-ciu na porządku dziennym Wysokiego Sejmu pojawia się sprawa budowy brakujących klinik w Uniwersytecie lwowskim, a jak dotąd budowa ta wcale nie rozpoczęta.

Porozumienie władz krajowych z c. k. Rządem ukończone.

Wysoki Sejm uchwalił i polecił wstawić potrzebne kredyty do budżetu krajowego.

Praca nad planami i wygotowaniem kosztorysów wobec braku sił technicznych w biurach krajowych i rządowych szła i idzie bardzo powoli.

Jak Wysokiemu Sejmowi ze sprawozdania Departamentu V. Wydziału krajowego wiadomo, plany i kosztorysy dwu projektowanych gmachów już opracowane i gotowe nadesłało c. k. Namiestnictwo Wydziałowi krajowemu, a mianowicie: dla kliniki dermatologiczno-syfilitycznej w dniu 11. sierpnia 1908, a dla dwóch klinik okulistycznej i oto-laryngologicznej w dniu 5. kwietnia b. r.

Wobec podrożenia cen materyałów i robocizny jak nie mniej wobec skrócenia dnia dziennej pracy robotniczej, kosztorysy przedstawiają przekroczenia a to: dla kliniki dermatologiczno-syfilitycznej o 92.500 koron czyli 24% pierwotnie preliminowanej kwoty, a dla dwóch klinik w jednym gmachu ocznej i chorób uszu i gardła 164 000 koron czyli 30% pierwotnie preliminowanej kwoty.

Połowa tych kwot ma być pokryta przez Skarb Państwa, na kraj zatem przypadłaby połowa.

Wydział krajowy chciał zmniejszyć rozmiary tych przekroczeń przez zaprowadzenie w budowach oszczędności i w myśl tego w projekcie planów dla kliniki dermatologiczno-syfilitycznej zaproponował oszczędność w kwocie 30.000 koron, na czemby kraj mógł oszczędzić połowę t. j. 15.000 koron. Myśl ta została przedłożona Władzom rządowym, które się na to nie zgodziły, a c. k. Ministerstwo oświadczyło, że chcąc pójść za myślą Wydziału krajowego, trzeba by przerabiać gruntownie plany i kosztorysy, co by wywołało znów zwłokę prowadzącą do nowego podniesienia się kosztów budowy. Z uwagi zaś, że plany i kosztorysy były opracowane w myśl i na podstawie programu budowy i szkiców, które Wydział krajowy wyraźnie przyjął; Ministerstwo bierze na siebie połowę kosztów przekroczenia i wyraża nadzieję, że kraj drugą połowę pokryje, a Wydział krajowy do budowy bezwzględnie przystąpi.

W podobnym celu odbywają się obecnie badania planów kliniki okulistycznej i oto-laryngologicznej, a ponieważ są sporządzone według szkiców przyjętych przez Wydział krajowy, spodziewać się należy, że z wiosną będzie można przystąpić do budowy tych dwóch gmachów klinicznych.

Klinika dla chorób umysłowych i nerwowych dzięki zakupnu realności Kurkowskiego ma możność korzystnego rozmieszczenia się, co wyjdzie na korzyść klinik i przyległego szpitala krajowego. Zmiana ta wymagała zmiany szkiców i planów tej kliniki, skutkiem czego budowa jej nieco się opóźnić musi; prawdopodobnie jednakże w niedalekiej przyszłości także plany tejsze kliniki będą wykończone i budowa będzie mogła być rozpoczęta.

Wobec doniosłości budowy klinik ze stanowiska kulturalnego, ekonomicznego, narodowego i ze względu, że każda dalsza zwłoka podniesie kosztą budowy, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby z wiosną roku 1910 przystąpił do budowy tych gmachów klinicznych, których plany i kosztorysy będą wykończone i przyjęte.

Wnioskodawca:

Antoni Mars w. r.

Laskowski, Vivien, Piniński, Milewski, Czeż, Hupka, Męciński, St. Tarnowski, St. H. Badeni, Urbański, Komorowski, Paygert, Potocki, Wodzicki, Raciborski, Wł. W. Czaykowski, Czarkowski-Golejewski, A. Theodorowicz, Górski, Halban, A. Brunicki, St. Mycielski, Kozłowski, Sozański, Skrzyński, J. Korytowski, Wincenty Kraiński, Wł. Kraiński, Moysa, L. Cieński, Głabiński, Wł. Czaykowski, W. Korytowski, Gołuchowski, Starzyński, Starowiczyński, Horodyski, Sobolewski, Bednarski, Sala, Skarbek, Rayski, Rutowski, Bandrowski, Sare, Maiss, Łazarski.